

מאחרי שולחן-כתיבה, בודד ובוסח בעצמו, חולש אבנר תומר על עסקי המיליונים

חידה ושנאה תומר

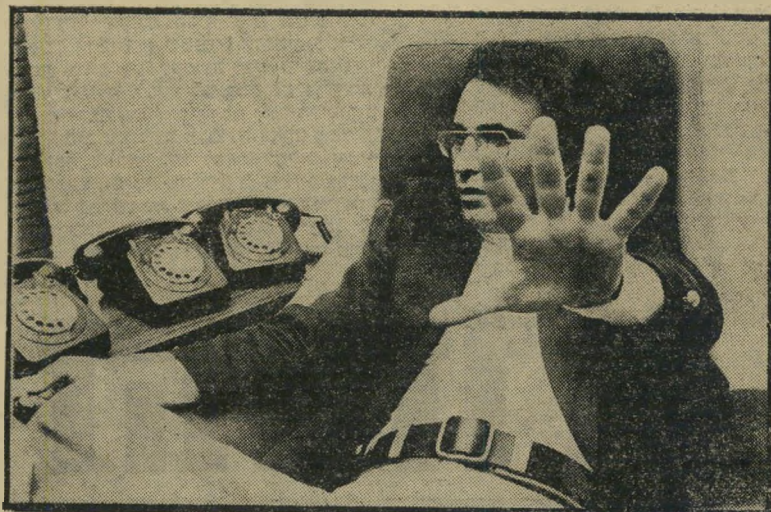
המוני ישראל שמעו השבוע לראשונה את שמו של אבנר תומר, ראוהו על מסכי הטלוויזיה, קראו עליו בכתורות מרעישות בעיתונות. הוא עמד במרכז שערורייה כלכלית חדשה, שהתמקדה הפעם בפינה הדרומית של ישראל: אילת. לגבי מה שאירע, קיימות שתי גרסאות.

לדעת ראש-העיר, גדי כץ, צעיר שנבחר ביום האחרון של השנה האחרונה כאשר מאסו תושבי אילת בעסקנים הוותיקים ורצו ברשע צעיר ונמרץ, רומתה העירייה. אבנר תומר מימן אותה בחלואות של מיליוני לירות, קיבל תמורתן שט-רות. אולם הא קיבל שטרות בסך של שישה מיליון ל"י יותר מכפי שהעביר לעירייה — ועכשיו נאלצת העירייה לפרוע שטרות אלה.

לפי גרסתו של תומר עצמו, קרה דבר אחר לגמרי. לדבריו נובע פער-המיליונים מן הריבית הקצוצה שנבה מן העירייה. בהציגו שטרות ריקים של העירייה, בחתימת ראש-העירייה והגזבר, שניתנו לו לדבריו כדי שיוכל למלא בעצמו את הסכום הרצוי לו, קבע תומר בגאווה שנבה מן העירייה ריבית קצוצה ועמלות המגיעות ל-120% — שיעור מחריד שעדיין לא נשמע כמותו בארץ.

אם נכונה הגרסה הראשונה — ייתכן שניתן יהיה לחאשים את תומר בפליזים. אם נכונה הגרסה השנייה, הרי הוא פעל במסיגרת החוק — ואילו מנהלי עיסקי העירייה הסתבכו בפליזים, אשמים ברישום כוזב בספרים ובניהול בלתי-חוקי של המשק העירוני.

הצד הכלכלי יתברר בחקירת המישטרה ושאר המוסדות היושבים על המדוכה. אך לא פחות מעניינת היא השאלה: מי הוא אבנר תומר, שעלה בצורה כה מסחררת מן האלמוניות לפיסגת עולם הכספים?

שטרות שמנים. "אני עוד אדפוק את כר"לם!"

האות השביעית באל"ף-ב"ת העברי היא החביבה עליו ביותר. "אני לא שם זין על השר"ל" הוא מצהיר. פשוט אי-אפשר להימצא במחיצתו ולהתעלם ממנו. הסביבה המיידית חייבת לשים לב אליו.

תומר נולד לפני 30 שנה באריתריאה, המושבה האיטלקית-לשעבר שסופחה ל-אתיופיה. בגיל ארבע עלה לארץ עם משפחתו. כיום הוא מהווה מרכז המישיש-חה. אחיו הצעיר שימש כנושא כליו, עד לגיוסו. שתי אחיותיו הנשואות עברו בשירותו, ואחת מהן אף שימשה מזכירתו משך תקופה ארוכה. אביו עובד אף הוא אצל, במלון מלכת-שבא באילת, שהפך השבוע לסלע-מחלוקת. המישפחה מעריצה אותו, מסתובבת סביבו ללא-הרף, דברו קודש ומעשיו מופת.

ואין זה פלא. ממצב של דלות ועוני הביאם, תוך זמן קצר ביותר, לעושר שלא ידעו כמותו. וכל זאת, בזכות רעיון קטן אחד שהיו לו ההעזה והמרץ לממשו.

וגם הכלים. יש לאבנר תומר מחשב קטן בראש. בעזרת מחשב זה, הפועל ללא הפוגה ומחשב סכומים ואחוזי-ריבית במהירות מדויקת, הוא הופך טורימיספרים ו-שבביר-עיונות למטבע קשה הנורמת אל כיסיו.

ולא בצינעה, חסות-לילה, אלא ב"גדול" מאד. המונון למישדרו חייב להמתין. ואין זה משנה כלל מי ומה המונון, או אפילו אם תומה אינו טרוד ביותר באותו רגע. ההמתנה — סמל-המעמד.

ומשכנס לבסוף המונון לקדש-הקודשים — מזומנת לו ההצגה הגדולה. תומר ל-עולם אינו "מתסנה" מעיסקו "צורך שי-

אבנר תומר, הצעיר בן ה-30 ש"סיפור-ההצלחה המטיאורי שלו שבר את כל השיאים הידועים בהיסטוריה-הכספיתם הישראלית, הוא אדם בודד.

לבן-אדם שעסק בענייני כסף 24 שעות ביממה, שביעה ימים בשבוע, הנושם ואוכל כסף בוקר, צהריים וערב — אין זמן לספח קשרים חברתיים. ידידתו הטובה ביותר — מיוודת-העור השחורה נוסת ג'יימס בונד, שבהיפתחה מגלה לעיני המסתכל את תמונת כל חלומותיו — חבלות-חבילות של שטרות ציבוריים, חדשים ומרשרשים. אבנר תומר מעולם אינו מוציא מידו שטר-כסף משומש.

זהו הארנק של אבנר תומר, הידיד שלו, הבוטח שלו בפני הדלות שהיתה מנת-חלקו כל ימיו. זה — ושתי הנשים שבחיינו.

תומר הולך

"על גדול"

כאשר נכנס הבחור נמוך-הקומה, הי-שחרחר, בעל המשקפיים הגדולים, ל-חדר, אין מבחינים בו. הוא פשוט אינו מעורר כל תשומת-לב. אך תומר, איל-הכספים הישראלי החדש, יודע זאת היטב. ומשום כך מכוונים כל מאמציו, מזה שנים, ליצור לעצמו תדמית שונה לחלוטין, ומייד-הוא החליט לפצות את עצמו בכל מחיר.

אבנר החליט ללכת "על גדול". תחילה שינה את שם-המשפחה ל"תומר" (תם, במקור), שם הנושא עימו אסוציאציה של גובה, ואחר-כך החל משמיע את קולו, ובמלוא העוצמה.

אייאפשר שלא לשמוע אותו בהיכנסו ל-חדר. "אני מיליונר!" הוא מכריז. "אני גאון פיננסי!" ושולף מכיסו צרורות

סוללת הטלפונים

המרישימה שעל מכתבתו של אבנר תומר, ב"מישרדו, מאפשרת לו להתקשר במהירות וב"יעילות עם האנשים הרבים שעומים הוא מנהל עסקים. והטלפונים הללו אכן מטרסרים ללא הרף, במשך כל שעות היום, ולפעמים גם עד לשעות המאוחרות של הלילה.

על שם הבת

קרויה חברת-ההשקעות של איל-העסקים אבנר תומר. בשמת, בתו של תומר, היא כיום בת שש, ומתגוררת עם אמה, עופרה, בחיפה, שעה שהוא-עצמו גי בתל-אביב, שם הוא מנהל את עסקיו.